

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 26 maig de 1935 — Núm. 57

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Un triomf garriguenc

«El Dia Gráfico», amb gran zel i reconegut esforç, organitzà una «Exposició fotogràfica de la Catalunya actual», a Barcelona, des del 30 de març fins a la seva clausura oficial que tingué lloc el dia 15 d'abril prop passat. Habilitaren a tal objecte el Palau n.º 1 de Montjuïc. Coincidí aquesta exposició amb la de l'art del vestir.

L'èxit hi fou, i ens devem felicitar, perquè La Garriga també li aportà el seu gra de sorra, amb reconegut agraïment a qui ens oferí una bona ocasió per a donar a conèixer una vegada més les qualitats del nostre poble.

L'«Atracció de Forasters» i EL CONGOST saberen unir-se sense regatejar sacrificis de cap mena per tal que conjuntament poguessin fer una bona aportació en la ja dita exposició.

La primera d'aquestes entitats treballava pel seu fi, procurant donar a conèixer el nostre poble, usant de tots els mitjans de difusió, i EL CONGOST com òrgan portanveu local, el mitjà més propi per ajudar a una tasca com aquesta, però curant no negligir mai la publicació de tot allò històric i contemporani, que del nostre poble es pot glossar.

Feia goig de veure sota un cartell de grans dimensions on s'hi llegia amb lletres grosses *La Garriga*, un espai de 5 metres, ocupat ordenadament per ampliacions fotogràfiques enquadrades de diferents llocs de la població i per una bella col·lecció de fotografies, del valuós retaule de la Doma.

No cal dir que tot merescué l'elogi dels concurrents, principalment la col·lecció del retaule.

Si quelcom era de plànyer no ho era pas de la qualitat de les fotos exhibides, però si que hom trobava escàs el material, comparat amb el què La Garriga, en una exposició fotogràfica, podria aportar-hi.

Amb tot, estem satisfets, car l'exposició fou un èxit.

En l'adjudicació dels premis se'ns ha atorgat el segon. No podíem esparançar res millor.

Tarragona se n'endugué el primer, ben merescudament, per cert; per la seva bona i quantiosa aportació.

Sigui'ns permès de dir que voldríem promoure des d'aquest lloc una campanya encaminada a donar una major efectivitat d'acció a tots els mitjans a l'abast nostre per a fer conèixer La Garriga.

Caldria per això que ens deixondíssim d'aquesta son letàrgica, que ens fa morts en la vida dels pobles de índole semblant a la del nostre.

Cal que tinguem present que el nostre poble és dotat d'un gran nombre de coses d'ordre excel·lent, tals com les aigües termals, les condicions climatològiques, les bel·leses dels encontorns etc... i tantes altres que el fan mereixedor d'ésser considerat un dels millors sojorns de la muntanya i un excel·lent lloc de repòs i de salut.

Havem d'acusar-nos de no haver-ho dit a boca oberta, de no haver sabut donar-li el seu just valor i de no haver sabut aprofitar una herència de Déu dó.

La facilitat de comunicació amb la urbs barcelonina i les ja reconegudes condicions que posseeix nostre poble han fet que no fos com abans solament un lloc d'estiueig, sinó un agradable sojorn per tot l'any.

No volem desviar-nos massa del nostre tema.

Tot garriguenc es capté de què, fins avui, la principal força promotora i mantenedora de gairebé totes les indústries i comerços locals, ha estat i és l'estiueig i el contingent foraster.

Deixondim-nos d'aquella son letàrgica més amunt esmentada, i no regategem els nostres sacrificis, tant d'ordre moral com econòmic, i podrem veure el nostre poble al nivell que, per les seves qualitats, té dret a assolir.

Vulguem donar nostre apoi a tota entitat que dirigeixi els seus esforços a fer conèixer La Garriga i sapiguem aprofitar aquell dó de Déu que ens ha estat posat a les nostres mans.

J. B. C.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mda

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèton, 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)

Telèfon, 77.103

BARCELONA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

FETS i COMENTARIS

Les últimes pluges — L'aigua tan demanada arribà, essent però la desesperació de la gent, que satisfetes les necessitats dels camps ja en tenien prou de ploure gairebé durant dos dies. A estones, l'aigua anava acompanyada de pedra, ço que feia posar de malhumor als pagesos.

La riera augmentà sobladament, agafant desprevingudes a les persones que eren pels voltants. Són de remarcar els treballs que hom féu per a salvar un ramat, que estava sitiàt al mig de la riuada.

De Casa la Vila — Els senyors components de l'actual Ajuntament-Gestor s'han repartit els càrrecs en la mateixa forma que abans del 6 d'octubre. Desitgem encert en les tasques que els han estat confiades en bé de la població.

Continuen les obres de restauració de la Casa Consistorial.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Romiatge a Montserrat — Un bon estol, foren els garriguencs, que presidits pel Sr. Regent, acudiren a Montserrat en romiatge parroquial. Tots els actes revestiren un ambient altament edificant i els pelegrins retornaren complagudíssims de l'excursió.

Basquetbol — L'equip d'aquest esport, pertanyent al Grup local de la F. J. C., que obtingué el títol de sots-campió d'aquesta comarca del Vallès Oriental, suara ha estat inscrit al Campionat de Catalunya. Els desitgem molts encerts en aquesta nova competició.

Moviment parroquial — Baptismes: 1 maig, Montserrat Sala Taljuera; 4 maig, Ramon Torra Canal; 5 maig, Núria Galvany Solanilla; 12 maig, Montserrat Noguera Sanmartí; 14 maig, Maria Amèlia Arumí Blancafort; 19 maig, Joan Ges Serrabasses.

Defuncions: Leonci de Buen Bonet, Antoni Maurí Coll.

Matrimonis: 9 maig, Romà Vilar amb Maria Rosa Serra; 16 maig, Antoni Alerm amb Maria Montpart; 20 maig, Francesc Nofre amb Josepa Marata; Isidre Lagarriga amb Teresa Vila.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Fútbol — Continuen els partits corresponents al Campionat Copa Amateur, al qual pren part l'equip de la Joventut Garriguenca. Felicitem als seus jugadors, per l'alt lloc que en l'actualitat ocupen en aquest torneig. Ara, cal que sàpiguem mantenir-s'hi.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Excursió a Tagamament — El dia 30, festa de l'Ascensió, tindrà lloc una diada de recés al Santuari de la Verge de Tagamament. Hi prendran part els exercitants i els fejecistes.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ACTIVITATS DE LA F. J. C.

Reunió mensual — El diumenge propassat, en la Biblioteca Parroquial, tingué lloc la reunió mensual del Grup local de la F. J. C. Hi assistí una nombrosa concurrència.

El fejecista Josep Maurí donà una bonica dissertació, que versà sobre «El renaixement català, al patronatge de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Jordi».

Basquetbol — L'equip del Grup aconseguí una victòria més en el seu camp, contra l'equip del Grup de Granollers. El resultat fou aquest: La Garriga, 18 punts; Granollers, 10 punts.

Fútbol — Ço que poguérem dir de l'equip de basquetbol, no ho podem dir de l'equip de fútbol, puix que quedà vençut a casa nostra per un equip del Grup de Granollers. El resultat de gols fou el següent: La Garriga, 1; Granollers, 2.

Obres a la Biblioteca — Estan a les acaballes les obres en el local de la Biblioteca, que posarà en millors condicions el lloc de lectura, fent-lo més adient i podrà aprofitar-se altre espai, destinat a conferències.

Tot això devem agrair-ho a la bona voluntat del nostre Sr. Rector.

DE CARA A LA GARRIGA

Ja fa més de 28 anys que vaig sortir del meu estimat poble llençant el vol per les altes regions de l'esperit des d'on veig, com si mirés des d'un avió, tota l'extensió material i moral, passada i present, del poble dels nostres amors, de nostra estimada Garriga. I des d'allà dalt estant veig el poble més gran i el trobo més petit alhora. Per un cantó s'ha allargat, per l'altre, però, s'ha escursat.

Perquè des de fa trenta anys La Garriga ha vist créixer la seva població, ha presenciat l'augment de cases i torres senyorials, l'alineació de nous carrers i l'allargament dels vells i ha rebut, sobretot, les influències de la moderna civilització.

Passant en silenci sobre les modificacions materials, que res diuen al meu propòsit, parlaré de les metamorfosis espirituals que s'han esdevingut a nostre poble en aquests sis últims lustres.

Quan penso en els anys de la meva infantesa que van transcórrer plens d'alegria, de religiositat i d'amor, no puc oblidar els que foren companys meus i que ara es troben ja molt avançats en el camí de la vida llur; plegats anàvem a estudi i plegats jugàvem i tots alhora anàvem a Missa, i les mateixes diversions ens animaven i estàvem tan contents d'ésser *Lluïsos*! L'ambient que ens voltava era molt a propòsit, puix La Garriga de llavors era catòlica, molt catòlica, arxicatòlica. Si el poeta Casas i Amigó hagués buscat un poble per inspirar-se en la coneguda poesia «La Missa Primera», no n'hauria trobat cap de millor que el nostre. Talment aquelles inspirades coples semblen calcades dels costums d'aquell temps en el nostre poble.

Formoses matinades
les del Vallès.

El matí del diumenge
i què bonic és!

.

Van obrint-se les portes
dels llogarrets,
vénen homes i dones
pels caminets.

I en efecte. Encara lluien els estels allà dalt en el negre mantell del cel, i encara dormia el sol i ja les caravanes de cân Tarrés, de Querolt, de cân Noguera, de cân Torre de la Riva, de cân Pla i d'altres llocs, s'enfilaven cap a la Parròquia per tal de complir els seus deures religiosos envers Déu. Eren les mares amb els seus fillets que anaven a la missa primera lluitant contra el fret i contra la son. Més tard, quan ja el sol clarejava amb tota sa majestat enviant a la terra del Vallès una pluja d'or que omplenava els cors d'una immensa alegria, els menys matiners anaven a l'ofici a tributar a Déu l'homenatge de la seva adoració. Santificació de les festes i descans de l'ànima i del cos tot alhora eren la característica de La Garriga fa trenta anys.

Fins ací la mirada retrospectiva. Canviem la decoració i vegem l'actualitat, que molt ens interessa. ¿Són ara tan boniques, tan encisadores com abans les matinades dels dies festius? ¿Es fa lluir el vestit de diumenge per anar a missa o solament per anar al cafè, al casino, al cinema o al ball? Aquell Déu que els homes d'ara estimaven i adoraven quan eren petits, ¿ha canviat? ¿No són més bé ells els que no són el que eren i que estan molt lluny d'ésser el que deurién ésser? ¿Per què la joventut d'ara no té arrelats els sentiments cristians, i al contrari, sent tan gran deliri pels esports i diversions?

Es que així com abans dominava la idea de religió, ara domina la de sensualitat i materialisme. Aquestes idees neopaganes del nostre temps són com un cuc que va rosegant el tronc de l'arbre de la vida de la generació present i li xucla la sava de l'esperit. Abans d'aquest estat de coses dominava una indiferència general, ambient el més adient als plans maquiavèlics de la maçoneria, que és la causa de la ruïna moral, espiritual i material dels homes i dels pobles. Aquesta serp maçònica ha llençat al món la seva bava immunda i ha infectat l'ambient amb l'alè corrumput sortit dels pulmons emmetzinats de les lògies. I els homes covards i faltats d'ideals catòlics han desertat de les files de l'Església i s'han passat al

costat del dimoni, disfressat de comunisme i socialisme; el suau jou de la llei de Déu els hi era massa pesat i preferiren suportar la càrrega fastigosa de llei marxista que no és més que una bonica apariència de la redempció dels homes, que no té poder, però, per fer-ho; és com una poma de rosat color però corcada per dins. Aquests pobres homes són dignes de llàstima, perquè viuen enganyats, sense ells donar-se'n compte, se'ls apartava de l'Església i se'ls portava cap a la taberna; se'ls allunyava de Déu i se'ls aproximava a Satanàs, se'ls hi tancaven les orelles per no sentir el sermó del capellà que tant sols buscava el seu bé, i en canvi, se'ls conduïa al miting anticlerical on sentien un sens fi d'heretgies que els feien perdre la fe de mica en mica. I als joves, tot apartant-los de la missa se'ls duia al camp d'esports,

i tot allunyant-los del Rosari se'ls hi mostrava el camí del cinema immoral, i en lloc del catecisme posaven en llurs mans la novel·la pornogràfica i corruptora.

¡Quin caire tant distint presenta La Garriga d'ara de la de fa trenta anys!

Per la pròpia dignitat, pel bé del poble dels nostres amors, per la religió catòlica, per la civilització cristiana, per la glorificació de la veritat i pel triomf de l'Església Romana, deixeu de mirar a la terra i aixequen la vista al cel, torneu a adorar els qui haveu despreciat i desprecieu ço que heu adorat. Treballeu perquè La Garriga torni a ésser el que era encisadora en el caire moral com ho és en el material; que si mirar les torres és bonic, encara ho sigui més mirar la seva ànima.

JERONI TRESSERRAS

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiatives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padígia intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern - Cuina excel·lent
Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Cançó de maig

Capvespre de maig. Cançons de rossinyols i de merlots. Xisclets de falsies. Xerradissa de pardals que s'ajouquen. La cançó del primer estel, finíssima, resso de cristall de llum: cal copsar-la amb l'esperit. Perfums de mareselva, de roses vermelles i avellutades, de taronger florit, de la raïmada exuberant de les acàcies. Mussols, grills, galàpats, granotes... Tot això dins la quietut encoixinada dels afores.

Al poble, converses del jovent. Fútbol, boxa. Rialles de noies que passen.

Arran de l'Església, cançons a la Mare de Déu:

—Glòria a Maria. Flor de les flors
glòria a Maria, Reina dels cors.—

En sortint del mes de Maria, una mica de romansejar, que va tan bé per fer-se el trobadiç allà a la cantonada! La conversa baix, baixet:

—Llogarem una caseta ben bonicoia. Hi plantarem un jardí i una mica d'hort. Posarem testos, pintats de blau, al balcó..... Pensa-t'ho Maria, i demà, en aquesta hora, em tornaràs la resposta.—

Arribant a casa ja es sent la olor de les flors de la taula. Per les finestres obertes hi entra la

tebior de l'airet del defora. Què és bonic el maig!...

L'endemà, quina cantadissa d'ocells! Oi que s'encomana? Tot ribotejant la fusta, hi escau una tonada:

—Una matinada fresca
jo me'n vaig anà a caçar...—

Oi més, si el cor es sent endut per l'esperança.

—Què hi cerqueu ací, bon jove
què hi veniu ací, a cercar?
El vostre amor, pastoreta,
si me'l volíeu donar...—

Bo i feinejant per casa, dóna bo de fer com els ocells. Sembla que en totes les cases, s'hi aboca un rajolí d'alegria. Per això, la Maria, canta que canta:

—Demaneu-lo a n'el meu pare
i també a n'el meu germà,
que si ells vos el donaven
per mí, ben donat serà...—

Capvespre de maig. Cançons arreu, rialles florides, perfums, alegria. Felicitat.

—Em dius que si, Maria?...—

Són els ulls i el cor, els qui parlen. Dóna bo, d'escoltar-los dins un silenci llarg i profund!

Diríeu que aquest idil·li fa l'olor de les roses vermelles i avellutades.

A.

ALS INFANTS

PAGINES D'HISTORIA

Catalunya i Provença

Imagineu-vos una corrua de vaixells remuntant un ample riu. El vent afavoreix la navegació; les veles són desplegadas. Són vaixells catalans, i el riu és el gran riu provençal vingut de les congestes dels Alps, el Roine.

L'estol de vaixells és ben gentil i les gents de la bella plana provençal, veient-lo passar, acudeixen a les vores del riu. No hi acudeixen pas en so de guerra, per atacar-lo o defensar-se'n, no. Els bons provençals saluden, alegrement, els vaixells, alçant els braços o agitant els capells i mocadors.

Els saben prou on va i perquè hi va aquell estol que mena els catalans terra endins: ells saben prou que és un motiu de joia i glòria per a catalans i provençals.

A la galera més gran hi va el jove comte de Barcelona, Ramon Berenguer III. Va a casar-se amb l'hereva de Provença, amb la princesa Dolça, que tots ells estimen tant i tant. En unir-se els dos joves prínceps, els dos pobles germans s'uniran també: Provença i Catalunya.

Ambdós voregen la mateixa mar, ambdós tenen un idioma semblant, ben entenedor per

als uns i els altres, ambdós estimen la poesia i seran per excel·lència, els pobles dels trobadors.

Durant més d'un segle, comtes del Casal de Barcelona governaran la terra provençal. Després, malauradament, prínceps francesos—els Anjou—entraran a regir-la.

Però els provençals—com tampoc els catalans—no han oblidat aquells temps en què, com ha dit Mistral, el gran poeta de provença,

Cent anys el català, cent anys el provençal,
ensems es van partir l'aigua i el pa i la sal.

I, és clar, no han oblidat aquell comte Ramon Berenguer, i la princeseta Dolça, i llurs noces. Prou que ho diu el propi Mistral:

Bé ens recorda, germans, del comte Berenguer,
quan, des de Catalunya, portat pel vent lleuger
que infla la vella blanquinella,
va entrar en el nostre Roine, i alhora va copsar
la corona i la bella mà
de la princesa Dolcinella.

SANT TOMAS I ELS ESTUDIANTS

A Marcel·lí Aymerich

A l'estudiant *a)* li correspon una nota entre aprovat i notable. Per altra banda és un xicot excel·lent i gasta brillantina de la millor marca. S'ha descobert certa retirada amb Buster Keaton i aquest fet influeix d'una manera alarmant en tota la seva vida social. Reconeix honradament que totes les corbates li cauen bé i que el conjunt, fet i fet, sempre resulta interessant. El trobareu de sis a set pels volts de certa travesia, perquè un dia de pluja l'hi va sorprendre, com una aparició, un paraigües cubista amb una noia problemàtica a sota..... Perquè en el fons és bon cristià i té mig compromís amb un company fe-jocista, farà el sacrifici d'aixecar-se a les set el dia de Sant Tomàs. Perdoneu-li la feblesa de posar-se al capdavall per veure qui entra. Coneix Sant Tomàs per referències, com un nom que surt en els sermons i en el programa d'Història universal.

I l'estudiant *b)*? No coneix Sant Tomàs, ni falta que li fa. És laic i presumit. Envia regularment a un full comarcal, que fa sortir l'apotecari del seu poble, unes barreges anàrquiques d'astronomia i d'història (la cursada dos anys seguits). Repeteix la paraula *ominós* amb una insistència marejadora i empra una ortografia més aviat rudimentària per dir mal dels capellans. La festa de Sant Tomàs potser irritarà la seva sensibilitat de xicot del dia i s'aguantarà enèrgicament les ganes de ballar sardanes. Seria un acte regressiu i tenebrós; de baixa Edat Mitjana. Cal pregar perquè Sant Tomàs li capgiri el cervell.

L'estudiant *c)* és d'un bloc polític escolar. A fe que en patriotisme ningú el guanya. Us asseguro que és sincer i que el seu destí és agafar s'ho un xic a la valenta. Quan diu *la nostra terra* paladeja els mots goludament i es repenja amb una voluptat virginal sobre la *rr*. Si badeu, ja teniu entre cap i coll tot un poema de Guimerà i un fragment d'*El foc de les ginesteres*. Fa bo, el seu costat, perquè és engrescador i idealista. Per Sant Tomàs es farà un tip de ballar sardanes. Com que és força il·lustrat buscaria l'avinentesa de recordar-vos que, al capdevall, si Sant Tomàs va fer la *Summa*, la pensada va tenir-la un de casa, Sant Ramon de Penyafort.

L'estudiant *d)* ja comença per estudiar Dret i

fer cara de bon minyó. Té una vida interior d'adole-scent vitalici, delicada i espiritual. Ell se n'adona; la porta embolicada entre mans i es mira els altres amb certa malfiança i amb cert orgull infantívol. No cal dir que porta ulleres i té un tipus amable i rodonet, d'intel·lectual primerenc. Llegeix novel·les angleses i assimila la lectura que és un gust. És innecessari descobrir-vos que fa versos. Uns versos, per començar, influïts i literaris, però amb una punta tímida de creació i de personalitat. Ara com ara, no pot comprendre del tot Sant Tomàs. Es troba massa al davant d'ell mateix i sent la natura amb una tendresa massa enlluernada. Enguany ha dedicat a St. Tomàs uns versos plens de paisatgisme i de meteorologia primaveral. Si Sant Tomàs fos pel setembre, no treuri cap a res, però ara hi treuen. Sant Tomàs li ho agraeix, i dintre d'uns quants anys—quan en tingui 21—li tornarà celestialment la pilota.

Vegeu unes estrofes:

Ve Sant Tomàs. Rigors de sil·logisme
i aquella lleu dolcesa insinuant:
un Sant Tomàs ungit amb doble crisma
de jorns passats i dies que vindran.

I ací segueix la poesia de l'hivern, imatjada als 17 anys.

Després la primavera, un xic verda encara:

Per Sant Tomàs la inquietut blau-rosa
d'un cel que s'esparpella, malaltís.
Remors cantaires dins la selva closa.
L'aigua, lluenta, llisca en el pendís.

Crepuscle fi. La intensa llunyania
vibra amb les puntes d'un ocult neguit.
Sobre la pols de la retorta via
hi ha la petjada de l'hivern finit.

.

Potser el premiaran amb un accèssit en els Jocs Florals escolars.

Pas a l'estudiant *e)*. Dóna conferències davant d'una vintena d'amics sobre *Sant Tomàs i la cul-*

tura mitgeval. És barceloní. Tant, que barreja els *llumins* i el *luego* amb una senyorívola inconsciència. Es permet tenir idees originals sobre problemes d'organització i d'alta política. Quan va anar a França—un simple viatge de turisme,—va observar això i allò de més enllà i deduí conclusions amb tota responsabilitat. Està penetradíssim de la idea civilitzadora de l'Església i te una fe constructiva i massissa. Es dirigeix amb un sacerdot universitari i tenen converses elevades que li donen el goig complet. Coneix J. Maritain i se'n sap de memòria unes frases sintètiques que li feren un gran servei per a un discurs o un article. Es clar que no dóna l'abast, i ha d'acontegar-se moltes vegades amb les recensions dels periòdics. Ara mateix està impressionat perquè en el seu diari ha descobert sota un títol temptador, *Sant Tomàs vist per Chesterton* la figura accidentada i imponent del formidable anglès. Per Sant Tomàs combregarà, tallarà els fulls d'un llibre nou, i farà per seu ús particular, la crítica dels discursos del brindis.

En arribant a l'estudiant *f)* el cor reposa totalment. Es congregant-fejocista, i molts asseguren que

tira per capellà. Es el que veurà Sant Tomàs més de la vora. Sent l'atletisme de la vida interior i és capaç de comprendre la meravellosa compensació d'adorar una creu guerxa, pintada sobre el mur amb el mateix tió encès que ha servit per avergonyir la carn. Intueix una relació secreta que hi ha entre el cinyell que volta el cos de Sant Tomàs i el llibre que li ceneix el pensament. Li fa gràcia que porti el sol—un sol irònic i rodanxó—damunt del pit, com si fos una medalla beneïda. Troba Sant Tomàs actual i simpàtic, i la festa del 7 de març li sembla la Festa Major dels estudis cristians. La viurà intensament des de la seva miranda interior. Ell és l'encarregat de traduir la coloraina del dia en oració fervorosa i optimista. Per ell sol val la pena d'escriure sobre *Sant Tomàs i els estudiants*.

I ara m'adono que encara hi ha un altre tipus d'estudiant. El que passa Sant Tomàs fent articles per a EL CONGOST. Ja perdonara, però, el lector si no m'atreveixo a fer-ne la crítica.

L'ESTUDIANT T.

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

X a m p a n y
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÁBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

Pntor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

● Garatge Dalmau

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Bany, 3. Pl. Franceso Ferrer - LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● Barberia CASA JAUME ●

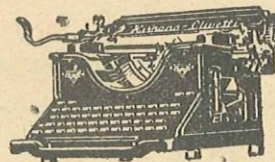
SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

COMERCIANTS!!! No escriviu més a mà

La documentació de la vostra casa donarà una altra impressió si es escrita a màquina. La comoditat, rapidesa i pulcritud dels vostres escrits, us estalviaran les enutjoses molèsties d'haver d'escrivre a mà. Avui ja no hi ha ningú que no reconeixi la gran avantatge d'escriure a màquina.

I entre totes les que existeixen, la «HISPANO-OLIVETTI» és la que s'ha imposat arreu. ¿Per què?... Perquè reuneix totes les qualitats que es poden exigir a una màquina moderna: VELOCITAT, RESISTENCIA, PULCRITUD. La «HISPANO-OLIVETTI» ha assolit la màxima perfecció.

Representant
a La Garriga:

JOSEP RUAIX
CARRER DELS BANYS, 73

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barangé

